

Thor Pedersen (V):

Hr. Claus Larsen-Jensen mener ikke at have fået svar på spørgsmålet. Jeg sagde meget tydeligt, at det var et midlertidigt stop, fordi vi ønsker den udredning, der kan fortælle os, hvordan vi i fremtiden kan undgå det, der har været genstand for kritik af Verdensbanken, af Rigsrevisionen og andre om manglende mål, om manglende kvalitet; at man ikke får det ud af pengene, som vi går og tror.

Vi står ved den aftale, vi har, om, at i 2005 har vi fået rammen op på 0,5 pct. Vi har ikke et mål om, at vi nødvendigvis på sigt skal under den ene procent. Vi skal under alle omstændigheder give det, vi har vedtaget internationalt, de 0,7 pct., i FN. Men vores udgangspunkt er jo ikke, at vi generelt reducerer. Men vi har sagt stop. Nu vil vi have den undersøgelse, som vi endnu ikke har fået.

Så må jeg lige sige noget om det forslag til vedtagelse, der blev vedtaget her i salen; det talte nemlig om kvalitet mere end kvantitet. Og vi måler vores ulandsbistand i kvantitet, i kroner og øre.

Det, vi ønsker, er også at have kvaliteten med, og det er den, der mangler på delområder, hvis man læser de kritiske rapporter, der foreligger.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen spørger, om det er rigtigt, at aktiverede ikke skal have det særlige tillæg, som man får i dag. Og vores synspunkt er egentlig det enkle, at vi mener, at folk, der er i aktivering, ligesom den lavtlønnede på arbejdsmarkedet har krav på samme transportgodtgørelse, samme fradrag i skatten som alle andre. Vi ønsker ikke at gøre forskel. Vi ønsker ikke, at der kan være et eksempel på, at en aktiveret, fordi han får dobbelt persontransportfradrag, egentlig kan have mere end det, den lavtlønnede har ved at bestride samme arbejde med samme afstand.

Så spørger hr. Ole Hækkerup om konjunkturpolitik. Jamen, det er jo konjunkturpolitik, hvis man i opgangsperioder fokuserer på, hvordan borgerne kan sikre sig selv gennem større opsparing, så borgerne også selv har det værn, at konjunktoren jo kunne vende. Det er også konjunkturpolitik at sige til danske virksomheder: Vi har et problem med konkurrenceevnen. Hvad kan vi gøre for at gavne det konjunkturforløb for dansk produktion? Og det, vi kan gøre, det er så at fjerne byrder fra virksomhederne, så vi forbedrer vores konkurrenceevne, så vi kan skabe de værdier, der måske kan sikre, at

vi har et jævner konjunkturforløb, eller at staten har en sådan formue, at man i lavkonjunktur er i stand til at sænke skatterne yderligere for at stimulere til vækst i Danmark. Men vi kan altså ikke styre konjunkturerne ude i den store verden. Det er ikke Danmark, der som nation lægger renteniveaet over den hele verden, hverken i Tokyo eller i Washington eller i Frankfurt.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det er Venstres skattepolitik, jeg gerne vil spørge om. For sådan som jeg forstod hr. Thor Pedersen, vil Venstre nedsætte skatterne i takt med, at man sparer renteudgifter på statsbudgettet.

Lad os så sige, at det lykkedes, og man har en besparelse på 5 mia. kr. for at tage et konkret tal. Hvad prioriterer Venstre så højest? Er det vigtigst at nedsætte skatten på arbejde? Det er den ene mulighed. Eller skatten på bolig? Eller den indirekte skat som moms og afgifter? Eller er det eventuelt skat på – ja vi kunne tage et fjerde eller femte konkret eksempel.

Det er for at få Venstres prioritering, når man skal i gang med skattnedsættelser. Hvad er Venstres første prioritet? Venstres anden prioritet? Jeg gav nogle konkrete eksempler. Jeg kunne have remset flere eksempler op. Men det var spændende at høre, hvilken prioriteringsliste Venstre måtte have. For når man ønsker at nedsætte skatten, må man også have gjort sig nogle overvejelser om prioritering.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er ked at sige det til hr. Thor Pedersen, men det er jo sniksnak, der ikke har noget med virkeligheden at gøre. Det er jo ikke sådan, at virksomhederne står i kø for at få ansat den 55-årige eller 56-årige eller 57-årige. Sandheden er, at det ene gyldne håndtryk kommer efter det andet, hvor de ryger ud af arbejdsmarkedet i stedet for.

Og så har vi altså den situation, at man enten kan fastholde de mennesker i en eller anden aktivering, der ikke bringer dem noget som helst sted hen, eller man kan oprette et helt nyt marked, nemlig et serviceområde, hvor der er en række job, der i dag ikke bliver opfyldt, som for fremtiden vil blive opfyldt.

Det gør man i udlandet, det gør man i Holland ved at sætte moms ned, og vi er selv